

కవిజన హృదయము

శిరి

క వి జ న హృ ద్య ము .

1-92

87
1-1892

నది

ప్రస్తుతము బాపట్ల సాహిత్యము గాను.

యిమ్మానేని శరభలింగముచే

రచియింపబడినది.

※

మొదటికూర్పు

○

రాజమహేంద్రవరం

అమెరికన్ ఎవాంజెలికల్ బూథరన్ మిషన్ ముద్రాక్షర

యందుముద్రింపించి ప్రచురింపబడియె.

శ్రీశివరామజోగి స్వర్గురు కరుణాకటాక్షసం లబ్ధసం
 స్మృతాంధ్రచతుర కపిత్వ శత్రుయోగానుభవ భవరో
 గభిషగ్స్వర-సంపన్న రాజయోగ-శివాష్టపది చిత్రకేతో
 పాఖ్యాన- వేదాంతదర్శన-భందోప్రకాశినీ వాక్యరా
 మాయణాలంకార చంద్రోదయాది సంస్కృతాం
 ధ్ర ప్రబంధబంధరచనా పితృణుండును శ్రీమది
 యిమ్మానేని వంశసుధా పాథోధి పూర్ణసుధాకరదా
 న పాథోద శ్రీపీఠేశలింగమ సాయకనందనుండు
 నైన శరభలింగకవిచే శ్రీకవిజనహృద్యంబను నీచ
 తురోపాయ గ్రంథంబు రచియింపబడి ముముక్షుజను
 ల కత్యోతోప యుక్తంబగునటుల అమెరికన్ లూథ
 రన్ మిషన్ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపించి ప్రచు
 రింపంబడియె.

శుద్ధ పత్రక,

పద్యము	పాదము	తప్పు	ఒప్పు
3	౪	సద్వినయము	సద్వినయడ
౧౩	౧	వాఙ్మంతు	వాంఛలు
౧౩	3	వదనా	వరనామ
౧౪	3	వద	పద
౨౦	౪	నెయ్యము	నెయ్యమునన్
౪౬	౨	గురుడౌ	నీవే గురుడౌ
౫౨	౪	చావె	చాలె
౯౨	౪	నవభ	నభవ

౧౨ మేధా దక్షిణామూర్తియనమః

కవిజనహృద్యము

భక్తిజ్ఞాన వైరాగ్య సాహిత్యకాండలు

జం.పె.తా.భా.శా.

యనక పదప్రాసగ్రస్తకందము.

—:0:—

కం॥ శ్రీశంకర వరశంకర । యోగీంద్రా ధారధీరయచిత
విహారా । నాగధరా రాగహరా । భోగకరా నర
కరహిత పురుష మహేశా॥౧॥

భక్తికాండ.

౧॥ శ్రీశంకర చిన్మయభవ పాశవిమోచన గీరీశ పర
కేశీశ నిరా । కాశామృతకోశా కుజా నాశామృతానసాధి
శాస్త్రా మహేశా॥౨॥ జయ వటమూలని వాసా । నయ
వక్త్రపరితోష దక్షిణా మూర్తిశివా । భయహరచిన్మద్రా
నిత్యక్షదయసను బాలింపు నిన్నదలతు మహేశా॥౩॥ ఇ
కతైతనేనృన్మయుడా । సన్మతి పీఠేశలింగ సత్పురుషునకే
కాశా బుక్రుడ నినుమది । నమ్మిన శరభాస్య సద్విస
శిష్టా మహేశా॥౪॥ నీనామకీర్తనంబును మూనితకం
ములుగాగ మహి రవియంపక । బూనితినిర్విఘ్నంబు
గ । దీనిక నెరవేర్చు దేవదేవ మహేశా ॥౫॥ పండిని
బొడిచిన బంటగు । గందము జెప్పిన యతండు కవియగు
ధరలో । నందువలన నందముగను । కందములను పొందు

పరతు ఘనత మహేశా॥౬॥హరిశన్ హరిశన్ భావ
 ను సురవిరగల వారిపగుల సుసులను వాడిల్ల॥ ౭రన
 ధిని మతియిచ్చెదగ రమాచృతభవభక్తిపాలమహేశా॥౮
 ధీరత నాశజ్ఞానమే కారణమని బెప్పింజ్జి ఘనయోగా
 ట్టు॥ శ్రీరామజోగి స్వర్గు నారూఢి దలతు మనసు
 నంకు మప శా॥౯॥ వినుపంచాక్షరి బోధనః ఘనుడగు
 శ్రీమూలుగు వశికమనీయసుధా॥ నంవిధి శేషసుబ్రహ్మ
 ణ్యుని శైవాగాధ్యు దలతు నొకరి మల శా॥౧౦॥ ఘన
 సుసన్మిత విద్యాగురు నననాశాస్త్రుని నియమన మ
 ననన పరుణా న నమన నమలక మ॥ ర్మనిరూపు
 కాశివాసు నొనరి మల శా॥౧౧॥ శీపిక లక్షణశాస్త్ర
 ను భాషిత పరిబోధగురుని బరిచి దయాళు॥ శ్రీ
 పురు రం గాఘ్యుని భావతు మనశ్రబుష్టు భక్తిమహేశా॥
 ౧౨॥సప్తకులప్త బుధము*శ్రీరాగాగ్రంధిరవదాధే
 రరాజోష్టమంగు ప్రయికరగరిశా॥ మోక్ష హరిశరగు
 రు గుణ వేదికపురహరణరుదిరి శిభవమప శా॥౧౩॥
 వినువినయంబు వినునామన న నెరనమ్మినాను॥
 ధవశరనీ కవికరము జూపుశంకర॥ ధనపతిసఖ సు
 చంద్రధరణ మప శా॥౧౪॥పరధన నారీచాళంలు॥
 కే బును బొంపి కొరకె నారదనుశనీ వదనాస్థరణ
 లు॥ పరమావృత పదముకొరకె వరదమప శా॥౧౫॥
 క్షుజబంధము*శ్శిరవిపావకానేత్ర॥ పశుపతిభక్త
 లపాలింపుదయ॥ నిశయును బగలును వినుమది
 దంబుగ గొల్తుమాని వినుత మప శా॥౧౬॥ దేవాదిదే
 వశంకర॥ శ్రీవరసఖసఖ భక్తి శేషితపరమా భావజ
 హరికావవెళ్ళన్ శీవని మదినమ్మినాను విజముమప శా॥

౧౬॥ చతుర్థ పద్మబంధకంధము* నాగాయణ శరపు
 రహర। వారణ గాక్షస పినాశ వాసుకిధరణా। మూరి
 జనశివద మునికిర। సారస భవనంద్య నరసింహులు మ
 పాశా॥౧౭॥ ద్వియజాడ వేగిరిజాధవ। భయపిరహాశ నిగ
 ము పినుక ఎకమామృతం నమమదమఖిర శివభవద
 ముందుకరి హమామశివశర్వ ము పాశా॥౧౮॥ కిర్తిశిద్ధ్య
 బంధము* హరిశరపురహాశ శుభికిర। వరదనిలింసానిహ
 రణ వాసుకిభూమ। సుర సుర వరి ధరశీరథస్తరహరసి
 గ్నమైకి విరాశ శిరణు ము పాశా॥౧౯॥ అజహరి ఎందిన
 ముందిరనిజయో గానందరూపనిరుపమానిత్యా మజనాశ
 న మజనావన విజదానవ హరిణబోవగవరమపాశా।
 ౨౦॥ త్రిమ్యయో నా మురపిర। కేయ్యెడమన్నావ
 గాం యె మ కాపుమనా ము మ్యాసాంబ మ్యా కృప। నే
 య్యముజాపవయ్య నిత్యమహానా॥౨౧॥ నిన్నే ముదినమ్మి
 తిని కన్నక బరమెరుగ బాపఖండవధీగా పన్నగధరస
 శి సుర। క్రీస్తున ననుబ్రోవదగుసుకరుణ ము పాశా॥
 శేదికె వ్వరు లేరనియికి దిక్కే నీవనుచుమదిని దెం
 వకివనా ముకు-వలగ గ్రుకు-న నిస్తుక-జముగ
 నిత్తు-లిడును నభవమహాశా॥౨౩॥ ఇతరమగుకో
 కశ్రేదికి సతతము విన్నాన్మగాంచు సమరసబాపం
 పితగతి దయ సేయుము శితికిరత గిరిశ ధూశశివద
 యిశా॥౨౪॥ మదనాంతక హృదయాంతర సదనా
 సదస్వరూపపద్మింశకన త్పదమఖి గానిరూపాధి
 నవయత ననుబ్రోవదగును సాంబమహాశా॥౨౫॥ వరగా
 నినునెరనమ్మిర గుణించకనిల్లు బహుళ కష్టములను
 గా సరియే గరియే నెరియే పురహర తరి యిదియెన

న్నుబ్రోవుమహేశా॥౨౬॥ ఎన్నటికిక దయజూపెడు॥ ప
 న్నగధరజాగదేల బాలింపుతగ॥ మిన్నకసున్నను మ
 న్నన॥ కున్నటిక॥ గొడువగాదే యునరమహేశా॥
 ౨౭॥ ఏరాబిలిచిన బలుకవు॥ మేరా నీకిదిగిరిశమించిన
 వేడిగ॥ రారాకృపనీరాసుపి॥ చారాహర చిత్ప్రకా
 శ శరణుమహేశా॥౨౮॥ శరణంచును మొరలిడితిని॥ గరు
 ణించుము గరభ ధరణ కాలాంతకశ్రీ॥ మురహరశర సు
 రనరనర॥ పురహరసురుచిర పరేశపూజ్య మహేశా॥
 ౨౯॥ సహాయంబిదెకావుముశివ॥ శమనాంతక శుభ్రదే
 హశంకరశౌరీ॥ రమణాసురనుతజీవ॥ భ్రమపిరహితభ
 క్తిముక్తి ఫలదమహేశా॥౩౦॥ గురువరు కరుణను నిరత
 ము॥ స్మరహర శవదశ్శ్రీ కమలసన్నతి వలః॥ దిరిజే
 నితి గిరిజేశ్వర॥ వరములునీడెరెభక్త వరద మహేశా॥౩౧॥
 రక్షకుడవీవెయినీ॥ సాక్షిగనినున్నమ్మినాన॥ పత్మకృపతో
 డ॥ రక్షింపుముదత్తా ధ్వర॥ శీత్ర మోక్ష పదదత్తా
 శ్రీదమహేశా॥౩౨॥ ఎన్నాళ్ల దనుక నోడెద॥ న
 న్నాజాగువలవ దార్తా వననాత్యుత్పతిగతివన్నింపువ
 న్నెసుమీ నమ్మినాను విజము మహేశా॥౩౩॥ వలద
 పంతమునా॥ వలన॥ పిప్పితములున్న వడిమన్ని
 వలెను సుమీ లలితావృత॥ ఫలదాయక చిత్ప్రకా
 హిమహేశా॥౩౪॥ కళిశర్వజబంధము* హరిశరభర
 గర ధరధరణీరథ స్పృరాజ ధరణగిరిశా॥ గిరిజాహ
 రవతిసుత॥ పరమావ్యూఢఫలద భక్తపాలమహేశా॥౩౫॥
 కామితసౌఖ్యము లానగెడి॥ సామిసీవనుచున్నసన్నుత
 జేయ॥ నామనవినివిని బ్రోవవ॥ జేమీ వృషగామిపార్వ
 తీశ మహేశా॥౩౬॥ పయడ్లంకులు దగులగ॥ నీయకని

శ్చలపు భక్తనీయుము దానన్ | మాయనుడిడి రేయిబ
 గల్ | ధీయుగముగ నిన్నుగాంతు దేవమహేశా॥౩౭॥
 ఘనమతి నినుగనవలెనని | వినయముగా నేమికోన్న ప
 న వేమికనా | మనవిని వృథసేయకనో | యనఘా ప్ర
 త్యక్షమగుమి యభవమహేశా॥౩౮॥ విడిచెదననియను
 కొంటివో | పుడమిని నీవలెను కరుణ బ్రోచెడివారల్ |
 విడిదిరిగిన గనుపడరిచి | యొడబడ బ్రత్యక్షమగుమియొ
 నర మహేశా ॥౩౯॥ ఘనమగు భవ పాశంబున | నను
 బంధించిటుల సేయ న్యాయమగునె నీ | మన సెట్టులో
 చేనా తెలియకు | ధనపతి సఖిబోవు మురగధరణ
 మహేశా॥౪౦॥ వాసుకి భూషణనిర్మల | భాసావ్యయ
 సౌఖ్య మోక్షపదమయ సత్యో | పాసనదాసజనావన |
 నాసవముఖ దేవవంశ్య వరమహేశా॥౪౧॥ నీకన్నను
 బసలెవ్వరు | నాకోరె ల విర్ప నీవె నాధుడననినీ | రా
 కల ప్రార్థించితిన్ | శ్రీకరిప్రత్యక్షమగుమి శేవమహేశా
 శా॥౪౨॥ నిను నమ్మియున్న భక్తుని | ఘనమతి గృహబో
 వకట్లు కష్టములొసగే | పని నెరతనమున కొప్పిక | మ
 నితలదితివేమొ న్యాయమగునె మహేశా॥౪౩॥ పిచ్చు
 కపై బ్రహ్మస్త్రము | విచ్చల పడినదిచివట్టి విధమునుదో
 ౪౪ | మచ్చరమున భవకష్టము | లిచ్చితివెమందునయ్యు
 యీశమహేశా॥౪౫॥ ముక్తాటికి నినుమదిలో | నమ్మితి
 సుమి నాగభూష ననుబ్రోవగవే | రమ్మికొరిన వరముల |
 నిమ్మి సత్తుతిగే బార్వతీశ మహేశా॥౪౬॥ ఎక్కడిసతు
 లెక్కడి సుతు | లెక్కడి బంధువులు మారియు నెక్కడి

హితులం, కెక్కడి తెలియదులు శివ, ది కే-నీవయ్యదే
వదేన మహాశా ॥౮౬॥ నీవేగతి నీవేపతి, నీవేనాతో
డు నీడు గురుడౌ, నీవేతల్లివి తండ్రివి, నీవేసర్వమును
బ్రోవు నిత్యమహాశా ॥౮౭॥ ఎన్నిపింబులు వేడిన, బ
న్నగ ధరకరుణరామ, పంతమదేమో, మిన్నగ గాలము
జరుగుచు, సున్నచి యిది యోర్వజాల నొనరమహా
శా ॥౮౮॥ దేవుడపివేయవి మది, భాపించిత గాననన్ను
కాలింప దగు, భావజహర శ్రీవరశర, పావకచం
ద్రా-నేత్రభాసమహాశా ॥౮౯॥ కంజభ నాదిస్తుతశివ,
రంజిత యోగాత్మభక్తరక్షణ వరదాకుంజరరాత్రిచర
మదానంజన పరమేశయీశ పాహిమ ~ శా ॥౯౦॥

భక్తికాండసంపూర్ణము

—౦—

జ్ఞానవైరాగ్యకాండలు.

అజహరిహరిరూపంబుల, ద్విజగద్భవ రక్షణారది
వ్యక్తియల౯, నిజ యోగ నూయి వెల్లెడు, సుజనావన
సత్యత్య శుభద మహాశా ॥౯౧॥ సర్వాంతర్యామిప
యో, వర్వము నీయందు గలుగ సర్వేశుడవై, నిర్వివ
యుడవై యుండిన, శర్వాసర్వానునాశ శరణమహా
శా ॥౯౨॥ మూలాధారాదిక చ, క్రాంతిము గ్రంథి
బంధనాచలు నాడీ మూలఘ్నకుండలి దెరిచెడి, చా
వెరిగిన నిన్నగుడ౯ జనులు మహాశా ॥౯౩॥ మనసిం
ద్రియముల కధిపతి, యనిలము మనసునకు నెకుండై

యుండుదగ్గఁ. మనసును నశిలము నొకఁ టి. గను
 గలపిన లక్ష్యశుద్ధి గలుగు మహేశా॥౫౮॥ వీక్షణమమరి
 న లక్ష్యము మోక్షకా ధారమగుచు మోదమొన
 ర్చుక లక్షణలక్ష్యముఁబడవని॥ వీక్షణమమృతపదనూ
 ర్విధము మహేశా॥౫౯॥ వరమతి సిద్ధాసనియై స్థిరత
 రి యోగంబు నోడశృం గలుకమం దరయగజ్యోతిర్నిల
 గము నిరుపమ గతిగనగ దృష్టినిలుచు మహేశా॥
 ౬౦॥ తనువును గని తాననునొని యనయము భువిమో
 హితమై యిరిగెడియా మనుజుని యని కేమిటికని
 మనిమున నిను గనగవలయు మహద మహేశా॥౬౧॥
 నేనని తాననియెడి యభి మానంబుల బూనినరుడు
 మహాగర్వితుడై మేనెరుగక దుదిజెడునది మానిని
 నుక గానవలయు మదిని మహేశా॥౬౨॥ జ్ఞానముపి
 హిత స్థితిమది బూనినిరంశరము యోగ బోధావృత
 ముగ తానంబును జేసి నినుక గానక మోక్షంబుగ
 ల్లు ఘనత మహేశా॥౬౩॥ తనువస్థిరమని తెలియుచు
 పనయత గురుజేరియోగ విధమెరిగి నినుక ఘనము
 గ మనమున గనవలె ధనపతి సఖినిత్య మోక్ష దత్తు మ
 హేశా॥౬౪॥ కనుచూపు మేరనుండే ఘనహృద యా
 కాశమద్య గతపరిపూర్ణం బునునిన్నగ గనుగొంటిని
 మునుపటిసజ్జన్తసుకృతము ననుమహేశా॥౬౫॥ అంతఃశత్రు
 లవార్చుర సంతముఁబావించి మండలాంతర దృష్టిన్
 సంతసమున గనవలెని న్నంతకిహర సర్పరాజ హర
 మహేశా॥౬౬॥ తనుగా గనుగొన నఖిలము తనకన్న

ను వేరుగాకడనరెడు భంగి దనజన్మ మార్పి మెరిగిన,
 నను భ్రాంతిలు వదలి ముక్తి దనరు మహేశా ౬౩॥
 ఇది నామేవిది నాయి బ్లిది నాయదియనుచు సర్వమెరి
 గెడి స్ఫురహనే విదిగావిది సద్రుంతా ౬౪॥ చిది నేనని
 తెలియ ముక్తి కిరువు మహేశా ౬౫॥ అనంద బ్రహ్మం
 బును చూచినగతి బొంది బొంది వరదిన పిదప ౬౬॥
 సానంది హితుడవగుని వ్వానందముతోడ జూడనగు
 ను మహేశా ౬౭॥ కనగనమనును గనగు ఘనమని
 నును గనిన నెరుకగననగు గాని ౬౮॥ మననమ నొ
 నరచ మోక్షము గననగు స్వరూ సుబోధ ఘటనమ
 హేశా ౬౯॥ మనసున్నను జగముండును మనసు సు
 గుప్తి నివహింపమరి లేదుజగం బునుపుగజగమునువరచిన
 ఘనదృష్టినిన్ని జూడగల్గుమహేశా ౭౦॥ విన్నదికన్న
 ది యున్నది కన్నని మననమును జేసి కనదగు శృం
 బున్నతగతి నిన్నువదిల్ బన్నగధరి సన్నికృష్ట పదద
 మహేశా ౭౧॥ సతమూకాయము కాదది ఋతమాజగ
 మనగనదియు నిర్మకూడుదకు ౭౨॥ గతమా తెలచగ స్వప్న
 మె యతిచిత్రము నీడువర్య లభవ మహేశా ౭౩॥ ధ
 ర్మోక్తి వినకనతిదు మార్తకు నొడబడెద వాడు కష్ట
 డెబ్బదికి కర్తాను సారణీయను నిర్మలవాక్యంబెసాక్షిని
 జము మహేశా ౭౪॥ అపరిమితకపటః ద్యా నిపుణతగ
 లిన నదేమి నేర్పపరాశ్చర్య విపులమనిగ నెడు విద్యను
 శ్వపమం డెరిగి నను మోక్షచరుడెమహేశా ౭౫॥ వెనుక
 టిముందటి కాలము లనుదలవకవర్తిమాన లక్షణపరు

౨౧॥ నినుచుచును స్వస్థిపతిపాను మనోహర సుఖయి
 బొందు మహిని మహేశా॥౨౨॥ సంగల్పమే సంగ
 రము॥ సంగల్పమే జన్మహేతు సంగతీతలంపనే॥ సంగ
 ల్పమణవి నినుని స్థిరకణ గనమోక్షమబ్బు శిర్షహ
 హేశా॥౨౩॥ అయినా త్రిపురహంబను॥ నయివాక్యము
 గురుని కరుణ నిరుడెరిగనద॥ త్రియతా జీవన్ముక్తి
 భయపంగ పరమేశ యాశపాహి మహేశా॥౨౪॥
 ప్రజ్ఞానిప్రజ్ఞాంబను॥ సుజ్ఞానపువాక్య సరణి శోభిత
 తత్త్వం॥ బద్ధత పిడితనలోగను॥ అజ్ఞానకీ మోక్షమబ్బు
 విశద మహేశా॥౨౫॥ తత్త్వహిని యి నెడి వాక్యము॥ స
 త్వరముని నాన్తిబొన్పి సంపిత రహా॥ తత్త్వముతా
 నై వెలుగగ॥ దత్వాన్తిని నిన్నగనును ధరను మహే
 శా॥౨౬॥ సకలేశ నే హ్లానానా॥ స్థిరచన యనెడు
 వాక్యసిద్ధి గనుచునే॥ వికలంబును బొందకని॥ సకలా
 త్త్వని గనగదగునుశర్మమహేశా॥౨౭॥ ఈసంపారము
 చిత్తపి॥ లానాద్రెకిము నైన లక్ష్మముగాన॥ మోస
 ము బెందక గురుకుల॥ వాసుండ్లై ముక్తి బొందవలయు
 మహేశా॥౨౮॥ భేదముతెగినను వాదీము॥ లేక మ
 మీ తత్త్వముచు లీనము బొంద॥ మోదము భేదము
 నెలగు॥ వేదనలిక లేపు మోక్ష విభవమహేశా॥
 ౨౯॥ కలలో గన్న పదార్థము॥ వలెనునుమీ జగమున
 డణవలదీ త్రాంతుల్॥ కలగని తెలసినేయట్టుల॥ నిలు
 పగవలె మనసునందు నిన్ను మహేశా॥౩౦॥ ధారాశ
 మైన జ్ఞానము॥ గారవమున బూని నిన్ను గనుగొ

నుచున్నాఁడు. ధారుణిజేసిన కర్తము. ధారుణి క్షేమము
గుహనుతా నెమహేశా ||౧౦|| మనసున మనసును నణపగ
మనసాత్ముని బొంది బొంది మరచిన బివఁక. ఘోర
త్వము తానని తను దనలోగను జిత ధాన్య ధామ
మహేశా ||౧౧|| జ్ఞానియనగ వేరొక్కఁడే ధ్యానిప్రి
య నీవె గాక దత్తములోనన్. లీనముబొందిన మో
క్షుని. ధానుబై తనరుగా యశండు మహేశా ||౧౩||
తనకు బనుపడిన జ్ఞాని. బునశ్చల మనసు తోడబు
ద్ధి ననిశము. గనవలెనిను ధనపతి సఖినయోషే
తగురు కరుణవెలయన హేశా ||౧౪|| అకలంకతల్పికి
టమనో. వికచాబ్జమునందు దనను వీక్షింపుచునే. క
లంబును బొందికి నిన్. సకలాత్ముని గొల్వదగునుసాం
బమహేశా ||౧౫|| వనతరు పత్రములల్లను. మునుజునిన
యనేకి జన్మములయందు దగ్గ. జననీజనకులు నరున
కు. సంతములు గడచిపోదు రవని మహేశా ||౧౬||
కప్ప కిములముననుండియు. నెప్పుడు దత్తధుర రసము
నెరుగడు భ్రమరం. బొప్పువేగొను ననుభవ మప్పగి
దిని మధుడెరుంగు నభవ మహేశా ||౧౭|| ఘనసంస్థి
దౌపథముగొనితన భవరోగములఘాత తనువును మ
రువన్. మనస్థియెడురాత్రినిగడ. చని సూర్యునినిన్ను
బొందు శర్వమహేశా ||౧౮|| యుగములు గడచన గను
చును. దగులక బ్రభయంబులందు దత్వాత్మగతిన్. జగ
ములనీలో నణచుచు. నగణిత గతినుండు వయ్యయ భవ
మహేశా ||౧౯|| వినియు వివరక నె యుండును. గని

యన్ గననత్వేయంపిఁ ఘనయోగి మమన్॥ మన
మును నీపై నీలుపుచు॥ పిను గను మను నిఖలములను
వేడగ్గ మహేశా॥౯౦॥ సమరతేని యదృచ్ఛాఁ ॥ భము
నన్ సంశోషయగుచు బరమాత్ము సదా॥ పిమలమతీన్
గను గొనుచును॥ బ్రముదితుడైయండ ముక్తి బడయు
మహేశా॥౯౧॥ అత్తాహంబను పదమును స్వాత్మను ని
త్యంబు గనుచు సానిపదతను॥ ధాత్వ ప్రత్యగ భిన్నప
రాత్మన్ నినుగొల్పడుగు మహాత్మ సహా॥౯౨॥ రత్య
ప్రసన్న చిత్తుడన్॥ సత్యత్తుని నిన్ను గాంచి సర్వము
మారుచున్॥ నిత్య సమాధ్యంతరిమున॥ సత్యంత సుఖ
త్తుడగుచు నవభ మహేశా॥౯౩॥ కీరోదాత్తిత జ్ఞానము
నారూఢిగ నిర్వి మనసునంచు ననిశమున్॥ ధారాశ
ముగను తత్వముబూరించగ ననుభవంబు బొందు మ
హేశా॥౯౪॥ తరవగ దరవగ దరువున॥ పిరళంబుగ నగ్ను
బుట్టు విధమున దనలో॥ దరవగ దంపగ దత్వము॥ సుర
చిరముగ బుట్టు నిత్యశుభద మహేశా॥౯౫॥ పిసవలెను
ననము నొనరిచి॥ కనవలె లక్ష్మ్యంబు బిడపఘనతత్వము
లో॥ మనవలె బరిపూర్ణత్వముతనలోనేతానుబు
ది ధరను మహేశా॥౯౬॥ సందేహము పిడివిగదా॥ సం
దరమగు బ్రహ్మపదపి జొర గానగుదా॥ నెందేని సం
శయించిన బొందడు బ్రహ్మైక్య శిద్ధి బుధుడమహేశా॥
౯౭॥ మును నిస్తరంగ'వననిధి॥ యనువునసంకల్పవీచు
లగుచుచు పిడపన్॥ మనమున నిను గనుగొననిక॥ గన
దు సుమీ జన్మములను ఘనత మహేశా॥౯౮॥ వివర్ణ

మల జక్ర పారలించి విషమెక్కిన గతిని జేడునుపిధి
 వశగఘ్నైః యుషసా శిశిగాలయినా మిషసాని మ్రిం
 గంగ జచ్చ మేరమసే ॥౯౯॥ ఏపనిజేయుచునున్నను దీ
 పిత గురుబోధశత్రు దృష్టినిలుపగా నేపనులను కగుల
 కని ద్లేపుండు వెలుగు మోక్ష శీలం ॥౧౦౦॥ కా
 పురుషుల జశహాడక బాపపుజంతువులనైన భంజింప
 కని ద్లేపని వెలుగులెనహం సాపరమో భర్తయన్న
 సరణిను పాశా ॥౧౦౧॥ నెట్టిదమగర్భంబులకు ౯ వెలువక
 సన్తార్థ కలన విడిచి తిరిగినది గతిగొను నరకము శీర్ష
 ము మాటి నినుదలచంగ మోక్షమయ్యుడె పాపాశా ॥
 ౧౦౨॥ శారీరాల్ప సుఖంబులు గోరక బుధ సేవయ
 గురుపద గతుడౌ నారూఢిన నిత్యానిశ రీరాణియలు
 చు బలు రీతి మహేశా ॥౧౦౩॥ దూషణ భూషణ శో
 షణ భాషణలాన్తునికీలేపు పరగ కనువుకే నోషాచర
 సంహ్వరఫణి భూషాన ర్వేశభక్తపోషనహాశా ॥ ౧౦౪॥
 గగనమునరవినిగనుగొని యగణితమగుతి మిరమెల్లన
 ణగువిధమునన్ దగహృదయగతుని వినుగని తెగునజ్ఞా
 నప్రవృత్తి దేవన్మహేశా ॥ ౧౦౫॥ అనువుగనిర్వాణస్థి
 ఘనదీపమువెల్లుచుండు గతినంకిల్పం బనువదలె యాత్మ
 నిశాన మునుకొనిపరి పూణాపదపిబండు మహేశా ॥
 ౧౦౬॥ నిర్వాతగగనమందున సర్వాత్మవసించు గానస
 మరసదృష్టి నిర్విషయుక్తగుచుగననగు సర్వాగమసా
 రమిదియ శర్వ మహేశా ॥ ౧౦౭॥ సక్తిజ్ఞానవిత్తులుము
 క్తిని గాంతుటకు మార్గములు గావునన త్యక్తినినీ

మూటినినా సక్తగమదజ్ స్వవలయు జనులు మహేశా
 ౧౦౮॥ భక్తిని బ్రత్యక్రూపుని రక్తగ మదిజొన్విజ్ఞాన
 రంజనుడైనకా వ్యక్తయు సురక్తయు మరీ ముక్తి
 యుదగ గల్గు దేవపూజ్య మహేశా॥౧౦౯॥

జ్ఞాన ప్రకాశ్యకాండలు సంపూర్ణము.

—*—

సాహిత్యకాండ.

వక్రధ్వజ బంధము* మురహరిశర సురి నరివరి^౩
 హరనగపతి చాపమణి హరిణ గీరితా పురహరి గర
 ధరి శుభకర చిరఞ్చర వరిదేహ సుభగశివద మహేశా॥
 ౧౧౦॥ స్తూలాదిక దేహత్రయ మూలస్ఫురణ ప్రదీప
 ముద్గలముకరో శ్రాల్పజ్ఞాన సుదర్శిత కాళీమానస పి
 లాస కరణ మహేశా॥౧౧౧॥ బ్రహ్మశశిపావకాతూ గృ
 థ్నాఖిల భక్త రక్షకృతముఖదతూ బుద్ధప్రజ్ఞానయ
 హి ర్బ్రహ్మ జగత్సుష్టివృత్తబుద్ధ మహేశా॥౧౧౨॥ ప్ర
 థమతమ చోంతైక ప్రథిత ప్రజ్ఞాన భావపథపథికబు
 ధి ప్రథమ సుఖవిశ్రమాకర పృథుక్కుష నివహైలభి
 దర మహేశా॥౧౧౩॥ కాత్యాయ గీశశివకర సత్యజ్ఞా
 నాంతరంగ సమరసలస తృప్త్యగభిన్న పరాత్పర
 విశ్వానందాత్మసౌఖ్య నిలయ మహేశా॥౧౧౪॥ రవిశ శి
 వహ్ని లోచన శివకర పరమేశ దేవసేవితపాదా
 భవనా వన సవనాంతకభవ సంహ్వరసర్వకామ్యఫలద
 మహేశా॥౧౧౫॥ అరగ గోళబంధము* హరమురహర
 శరపురహరి గరధరవరవరదవిశద కామిత ఫలదా కరుణా

కరగారివరః సురవరముః వినుగసతతే శుభః పుష్పః ॥
 ౧౦౭ ॥ రథ బంధముః శ్రీ శివదా శ్రీవరశరః కీవరభక్తం
 సురం గృహ్యయిరింకా భావజహరి ధవళాగ్రా
 పావక శశిసూర్యనేత్ర పరమ పుష్పః ॥ ౧౦౮ ॥ విను
 పోత చక్రబంధముః సురుచిరతర భావణాభిధానా
 భాస్వరసకాయ ధనపరిసక్త్యః స్ఫురణా శ్రీకీర్తనాసా
 స్మిరపోహరమేశ ధాత్యనేత్ర పుష్పః ॥ ౧౦౯ ॥ వేదాన
 యకల్పిత ధర్మబంధగ్రహనక్షత్ర చక్రబంధకరముః
 పరవరవర హరగరధరః మురహరిశరసారధీర పురహర
 గౌరీస్థితరపుర నరసురవరః హరశర వరదారమూరి
 హరణ పుష్పః ॥ ౧౧౦ ॥ అంబోక్తికా బంధముః గిరి
 శాసినాధరాధరః వరచాపపిష్టనాళి వరదా హహదా
 మురహరిశర హరముక్తిదా సురచరి పరిపాల పితృపితృ
 భద్ర పుష్పః ॥ ౧౧౧ ॥ శ్రీసదాశివశివ గాలయబంధముః
 శశిరవి భాస్వరనేత్రాః పితృపితృదానంద కంఠాధిము
 క్తవంద్యా పశుపతి యోగాస్పదసాన్వశకరపర మేశక్య
 స్త్రీవాస పుష్పః ॥ ౧౧౨ ॥ త్రిమూర్త్యంతక స్వయం
 జ్యోతిర్బంధముః సర్వామరగణపోషణ సర్వాపిషి
 తదేవసర్వాధారాసత్త్వాల్లుతనిర్విషయా శర్వాసర్వై
 శయాశశరణు పుష్పః ॥ ౧౧౩ ॥ సహశుపత్రీశూలబం
 ధముః అభవా భవభయహరశివ శుభదా భక్తఖపా
 లసురవర వినుతాభిభవప్రదసదయా శశిభనిర్మలకా
 యశశ్శక్త్య హేతా ॥ ౧౧౪ ॥ ద్విత్వీయపద్య ప్రథమ పాద
 గోపనకంధద్వయకల్పిత వల్లీకబంధముః శ్రీదాయం

ధరమహిః మోచిత శ్రీ నేత్య మిత్రయవినునని త్యా వేగాం
 తేవేద్య సేవకః కాదానవ వాశేనాగ ధరణి హేత్య
 ౧౨౪॥ శ్రీయంతు నేని శరభా భూయంతి విష్ణుభృంక
 సూరిసత్త్వంగం కామం జయితు భాంకా మాయా
 భ్రావతంగం లోకమన్య హేత్య ౧౨౫॥ వారిణ దానవ
 మారణకార్యభంభం భరిణ నిశ్చకిరణ ప్రవణానాకా
 యణ సఖయఃఖని వారణ బుధశరణ మోక్షసేవ
 హే ౧౨౬॥ మైమవతీ భాశరకిరణ మైమవతీ
 విష్ణుపారిసాకం గీతీశా భవన్మునికామారణిక ప్రే
 మాస్పదవ్యోమ కేత ప్రయినవ హేత్య ౧౨౭॥

సంసృతపద్యాప్యకమ

యన్తనసానమనుతత్త్వ ధిన్తయపరిపూణణ తన్వసత్త్వ
 రణసం విన్తయ నిశ్చల మామక హృత్ప్రయ జాతీశ
 పాన్వతీశ మహేశః॥ ౧౨౮॥ త్వంవిత్వఃస్వంసత్యఃస్వం
 నిగమ వ్యాప్య మానతత్త్వ మహత్త్వః స్వనిఖిల భూ
 తనాథః స్వం విగుపమ మోక్షఫలద తక్షమ హేశః॥
 ౧౨౯॥ త్వస్వరమ హంనజానే విత్వనసుఖదాపరా
 భిసేత గౌరీ హృత్ప్రకవర్తన విగుపమానత్వంగవవా
 హనిత్య సత్యమ హేశః॥ ౧౩౦॥ నిరతమహ్యం యాచేన
 వ చరణాబ్జ స్మరణ గుహర సన్నత వరసత్ కరుణా
 కర పురహర ఫణి భరణాఖిల పాపతీమిర తపన మ
 హేశః॥ ౧౩౧॥ అపరిమిత మత సమూహా న్మపునర్జ
 వైక వృత్తి నాస్తిసదాస ద్విపులమతేత్వాం పన్యతి
 సపప్రతో భవతి నిత్యసత్యమహేశః॥ ౧౩౨॥ మనశ్శేష

పిడియామ్యదా మనవరితం విశ్వసాఖలమ సదేతమ
హా ద్వినియస్సత్త్వాంయాచే ఘనతర భక్తిందదా
తుగణ్య మహేశశః॥౧౩౩॥ యద్యస్త్వశ్యోతన్త త్సద్యో
ముద్గల క ఫేత సహ్యకో జ్ఞాత్వా హృద్యానందం ధృ
త్వా విద్యావేద్యాః చరంత పితద మహేశశః॥౧౩౪॥
మమహృదయే త్వంస్థ త్వా విమలారంబందదస్యపిశు
తే దయయా సుమనః ప్రియసంతతహృద్భ్యామపిర
హిత భక్త పిమత పరమ మహేశశః॥౧౩౫॥

సంసృతాష్టకం సంపూర్ణము

ఈశపరమేశాసా ర్షేశా కుజనాశ పార్వతీశ గిరీ
శా శ్రీ శరణలింగ హృదయని వేశానంద మయకొ
శోపిత మహేశా॥౧౩౬॥ కృతపత్త్రిం శత్యుత్తర
శతపద్యము రెవ్వలేని చదివిన వీరినకా మతిమంతుల
గుచు నిహపర గతులకా సౌఖ్యంబుగంద్య ఘనత మ
హేశా॥౧౩౭॥ నినునానానూనూనే నే ననొన్నునునన్ను
నెన్న నననా నేనా ననునన నినునని నేనుకాననిన
ననని నిన్ను నెన్న ననన మహేశా॥౧౩౮॥ వినున
మ్మిన నెన్నునమున మననీ నామమును మాన మనన
ము నూనకా నను నేమమునను నెమ్మికా వనుమాన
న్నను మన్నిమాన మహేశా॥౧౩౯॥ ఇచ్ఛానేన్ద్రంశ
జహృ త్సచ్ఛదవీలేశలింగ సన్మామునకే నిచ్చగుంచ
నుడను నిను నమ్మిన శ్రీశరణలింగ నయ్యుడమహేశా॥
౧౪౦॥ శ్రీవిజయ హృద్యంబును నీకంద మహేశ శత
క వింపుగనీకుకా బ్రాకట మతి నర్పించితి జేకొనుచు

ఖలేశ నిఖిల శివద మహేశా॥౧౮౧॥ కొన్నిటి నాం
 డ్రంబునము॥ కొన్నిటిని స్వయమునను గురుతరవృత్తిగా
 బన్నగ ధరరచియించితి॥ త్రిన్ననకై కొనుము దీని గరు
 ణము హేశా॥౧౮౨॥ ప్రేమాస్పదవరకామా॥ కామాంతక
 యంతకాంత కాకాంతి యశో॥ ధామాధామ విజితరి
 పు॥ భీమాభీమ బలయోధ భీమ మహేశా॥౧౮౩॥ శ్రీమ
 రలు పురవరేశ్వర॥ మాయా హితాత్మ తత్వమయ జ
 యసర్వా మ్నాయైక భాసచిత్సుఖ॥ కాయమహాదేవ
 స్వప్రకాశమహేశా॥౧౮౪॥ ధన్యోహంధన్యోహం॥ ధ
 న్యోహం దేవదేవతావక కృపయా॥ నాన్యోహమి
 ప్రజ్ఞా॥ మాన్యత్వం దేహి దేహి మహాదమహేశా॥
 ౧౮౫॥

కంఠశ్శక్తి త మణిగణ నికరము.

సురనరవర శివసుగుచిరవరణా॥ వరగుణహరి శరవసు
 పతి శరణా॥ స్మరహరభవ హర సమరస నిరతానీరు
 పమ పురహరనిజసుఖమహితా॥౧౮౬॥

అది కపిజన హృదయము

సంపూర్ణము

అది శివ రామ జోగి సద్గురు

పరబ్రహ్మార్పణ

మస్తుః

అది అది అది అది అది

అది మేధాదక్షిణామూర్తి యైనముః

10207

